ចងចាំព្រះអម្ចាស់

សូមអរគុណ បងប្រុសនេវីល។ រីករាយណាស់ដែលបាននៅទីនេះ បងប្រុសនេវីល និង—ឱកាសដើម្បីអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ទាំងនេះម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ហើយចំនួនមិនដែលរំខានខ្ញុំទេ វាតែងតែធ្វើឱ្យខ្ញុំរំភើប។ អ្នកដឹងទេ កាន់តែច្រើន...ខ្ញុំនៅផ្ទះនៅពេលខ្ញុំនៅជាមួយចំនួនតិចតួច ពីព្រោះនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតពីក្រុមជំនុំ។ បាទ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរសម្រាប់រឿងនោះ និយាយថា "កុំខ្លាចអី ហ្វូងតូច វាជា—បំណងល្អរបស់ព្រះវរបិតារបស់អ្នកដើម្បីប្រទានព្រះរាជាណាចក្រដល់អ្នក។" ហើយខ្ញុំនឹង...នោះជាហ្វូងតូចដែលខ្ញុំចង់ត្រូវបានរាប់នៅថ្ងៃនោះ ជាមួយដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំឲ្យខ្លាច។" ហើយយើងរីករាយណាស់សម្រាប់ឯកសិទ្ធិនៃការមកនៅយប់នេះ។

2 ហើយខ្ញុំមិនបានមកដោយចេតនាអធិប្បាយទេ។ មួយសន្ទុះមុននេះមានមនុស្សម្នាក់បានមកមាត់ទ្វារ ហើយខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងសិក្សា រៀបចំបរិបទខ្លះសម្រាប់អត្ថបទខ្លះដែលខ្ញុំចង់ប្រើឥឡូវនេះនៅក្នុងការប្រជុំដែលនឹងមកដល់ នៃផុននិកនិងតុកសុន និងតាមរយៈទីនោះ។ ហើយខ្ញុំពិតជាច្របូកច្របល់នឹងព្រះវិញ្ញាណ អ្នកដឹងទេ ពីរឿងល្អរបស់ព្រះ អំពី ចុងក្រោយ និងប្រធានបទ*ចុងក្រោយ*។ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំមក ហើយនាងបានប្រាប់ខ្ញុំថាមាននរណាម្នាក់មករកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ទេ បន្ទាប់មក ហេតុអ្វី បានប្រាប់ថា "តើអ្នកនឹងទៅព្រះវិហារនៅយប់នេះទេ?"

3 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតដូច្នេះដែរ។" ហើយខ្ញុំបានបន្តព្យាយាមរក្សាស្មារតីនៃអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ ហើយនាងត្រឡប់មកវិញហើយនិយាយថាវាជាបុរសឈឺកំពុងមកដើម្បីអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងទៅព្រះវិហារ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ឃើញទេ ប្រសិនបើវាអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។" ខ្ញុំតែងតែនោះហើយជា...អ្នកដឹងទេ រឿងទាំងនោះគឺ...យើងគួរតែទៅរកពួកគេឱ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាននៅពេលដែលមនុស្សឈឺនិងអ្នកខ្វះខាត។ អ្នកណាដែលឈឺដឹងគុណពីអត្ថន័យនៃការជាសះស្បើយដោយអំណាចព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ វាជាឯកសិទ្ធិ។

4 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ បងប្រុសនេវីល និងគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេមានអ្វីពិសេសទេ ខ្ញុំគិតថានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងនាំយកសារបុណ្យណូអែលរបស់ខ្ញុំទៅកាន់មនុស្ស ព្រោះអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ—អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ...ពួកគេខ្លះមកពីឆ្ងាយ អ្នកដឹងទេ ហើយដូចជាហ្សកហ្ស៊ីនិងកន្លែងផ្សេងគ្នា ហើយនោះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេត្រលប់ទៅរកពេលវេលាដើម្បីធ្វើការទិញទំនិញនិងរបស់បុណ្យណូអែលរបស់ពួកគេ។

5 ហើយប៊ីលីគ្រាន់តែចេញមកប្រាប់ខ្ញុំថា ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ដេឡូរ៉េស នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យក្រោយមុនពេលកម្មវិធី មានប្រភេទខ្លះ—អំណោយតិចតួចសម្រាប់កុមារ កម្មវិធីតូចមួយនៅទីនេះពួកគេនឹងទៅ អ្នកដឹងទេ ការលេងបុណ្យណូអែលតិចតួចដែលពួកគេចង់ដាក់មុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្តើម។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ នោះនឹងនៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យ មែនទេ?"

បាននិយាយថា "បាទ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះនឹងមិនជ្រៀតជ្រែកបន្តិចទេ អញ្ចឹង។"

6 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ថ្ងៃអង្គារបន្ទាប់គឺជាថ្ងៃបុណ្យណូអែល បន្ទាប់មកប្រសិនបើ...ឬថ្ងៃអង្គារបន្ទាប់ ក្នុងមួយសប្តាហ៍គឺជាបុណ្យណូអែល។ ដូច្នេះវានឹងសង្កត់មនុស្ស អ្នកឃើញទេ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញនៅថ្ងៃណូអែល ហើយនៅថ្ងៃច័ន្ទ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ...បាទ ពីរសប្តាហ៍។ ត្រូវហើយ ពីរសប្តាហ៍គឺមិនអីទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំនឹងមកយប់នេះហើយឲ្យមនុស្សបានដឹង ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ហើយបងប្រុសនេវីលគ្មានអ្វីពិសេសទេ។ នោះជាធម្មតាខ្ញុំចូលចិត្តផ្តល់សារបុណ្យណូអែលរបស់ខ្ញុំទៅក្រុមជំនុំ និងសារបុណ្យអ៊ីស្ទើររបស់ខ្ញុំ និងអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ដាក់ក្នុងចិត្តខ្ញុំដើម្បីផ្តល់ឱ្យ។ ហើយថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យ...

7 ហើយហេតុផលដែលខ្ញុំយកវានៅពេលព្រឹកជំនួសឱ្យពេលល្ងាច ជាកន្លែងដែលមនុស្សមកពីឆ្ងាយ ពួកគេមានពេលរសៀលដើម្បីធ្វើដំណើរ ដូច្នេះពួកគេអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ អ្នកឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំចង់បានវានៅពេលយប់ ខ្ញុំគិតថាពេលល្ងាចប្រសើរជាង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តកម្មវិធីពេលល្ងាច ពេលព្រះអាទិត្យលិចអ្វីមួយ ផ្សេងទៀត។ វាគឺជាព្រះនៅក្នុងសួនច្បារអេដែន ទៅកាន់អ័ដាម នឹងឡើង

មកនៅពេលល្ងាចដ៏ត្រជាក់ ហើយនិយាយជាមួយអ័ដាម។ ឃើញទេ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តកម្មវិធីពេលល្ងាច។ ប៉ុន្តែ និងរបៀបដែលកាលៈទេសៈនៅទីនេះ ថាវាជាការប្រសើរជាងដែលខ្ញុំមានវានៅពេលព្រឹក ហើយដូច្នេះមនុស្សអាចចេញទៅបាន។

8 ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណដែលរោងឧបោសថកំពុងត្រូវបានពង្រីកនៅទីនេះ ទៅកន្លែងបន្ទាប់ឆ្លង-កាត់យើងនៅទីនេះ មានបន្ទប់បន្ថែមខ្លះទៅវា។ បន្ទាប់ពីការកូរនិងរអ៊ូរទាំ ទីបំផុតយើងទទួលបានវាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកដឹងទេ បងប្រុសបូសស្វតធ្លាប់មានអារម្មណ៍កំប្លែង បាននិយាយថា "ទារកដែលយំខ្លាំងបំផុតទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់បំផុត។" ដូច្នេះនោះជាប្រភេទទាំងមូល អ្នកដឹងទេ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាវាធ្វើឱ្យយើងយំបន្តិចម្តងៗ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ?

9 ដូច្នេះ ហើយខ្ញុំចង់អធិប្បាយបងប្រុស អាន់តូនី និងសហការីរបស់គាត់នៅទីនេះសម្រាប់តន្ត្រីដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែដើរចូលហើយឮរឿងនោះ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ឧបករណ៍ទាំងនោះគឺជាត្រែ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យកូនរបស់ខ្ញុំម្នាក់យ៉ាងហោចណាស់ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ លេងត្រែ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...និងឧបករណ៍ផ្លុំ។

10 បេកគីបានចាប់ផ្តើមលេងព្យាណូ ប៉ុន្តែនាងនៅវ័យជំទង់នោះ អ្នកដឹងទេ នោះគឺនាងចង់បោះបង់វាឥឡូវនេះ។ ហើយ—ហើយនាងបានចាប់ផ្តើម...គ្រូបាននិយាយថាពួកគេត្រូវតែចាប់ផ្តើមតន្ត្រីពេញនិយម។ មិនមែនទេ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានន័យទេ...អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ ភ្លេង ជាដើម នៃតន្ត្រីបុរាណ ដើម្បីទទួលបានតន្ត្រីសាសនា។ នៅពេលដែលនាងទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ខ្ពស់របស់នាងនៅក្នុងនោះ នាងគិតថា "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងឈប់។" ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...កុមារគឺជាបញ្ហា។ ហើយទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាត្រូវតែជាការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ ដើម្បីចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំជឿថាប្អូនស្រីរបស់នាង សារ៉ា នៅខាងក្រោយនោះនឹងតាមនាងទាន់ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ និងមិនដែលមានមេរៀនទេ។ ដូច្នេះ ដូច្នេះការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះគឺប្រសើរជាងនៅពេលដែលមានអំណោយទានបែបនោះ។

11 ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តត្រែ។ ខ្ញុំចាំថានៅពេលដែលពួកគេបានថ្វាយរោងឧបោសថនេះនៅកាច់ជ្រុង ត្រែបានបន្លឺឡើងអស់រយៈពេលកន្លះថ្ងៃនៅទីនេះ "ចុះនៅឈើឆ្កាងដែលព្រះអង្គខ្ញុំបានសុគត បានលើកលែងទោសពីអំពើបាបខ្ញុំបានយំនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំគឺជាព្រះលោហិតដែលបានលោះ" នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងទម្លាក់

នៅក្នុងបរិបទរបស់ខ្ញុំចូលទៅក្នុងថ្មជ្រុង។

12 ហើយខ្ញុំចាំបានថាយប់មួយនៅព្រះវិហារព្រះត្រីឯកមេតូឌីស្ទ នៅពេលដែលលោកដុកទ័រ ម៉ូរីសុនចាស់...មនុស្សជាច្រើនដែលរស់នៅសម័យខ្ញុំចងចាំ ដុកទ័រម៉ូរីសុន ជាបុរសបរិសុទ្ធចាស់ម្នាក់។ អាសប៊ូរីបានបាត់បង់បុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុតម្នាក់ចាប់តាំងពីអាសប៊ឺរី នៅពេលដែលពួកគេបានបាត់បង់ ដុកទ័រម៉ូរីសុន ដល់អាយុរបស់គាត់ ដែលជាបុរសចំណាស់ដែលគោរពព្រះ។ ហើយខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តស្តាប់គាត់អធិប្បាយ។ ហើយខ្ញុំបានទៅស្តាប់គាត់នៅឯព្រះវិហារព្រះត្រីឯកមេតូឌីស្ទ នៅទីនោះ។ ហើយនៅយប់នោះ ក្មេងប្រុសពីរនាក់បានដើរចេញពីយ៉រតូចមួយ ដូចជាប្រពន្ធនិងខ្ញុំកំពុងដើរឡើង ហើយពួកគេកាន់ត្រែរបស់ពួកគេនៅលើអាកាសដូចនោះ ហើយឧបករណ៍ទាំងនោះនៅទីនោះ ហើយពួកគេបានលេងបែបនោះ "ចុះនៅឈើឆ្កាងដែលព្រះអង្គខ្ញុំបានសុគត!" ឈើឆ្កាងដ៏ធំនោះឡើងលើកំពូល បង្វិលជុំវិញ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឈរនៅតាមផ្លូវហើយលើកដៃឡើង គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំមិនអាចទប់វាបានទេ។

13 មានប្រភេទនៃអារម្មណ៍មួយចំនួននៅក្នុងគ្រីស្ទានកើតជាថ្មី នៅពេលដែលវាលោត មានអ្វីកើតឡើង នោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ អូ ខ្ញុំ...គ្មានអ្វីដូចគ្រីស្ទានសម័យដើមទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំមិនយកអ្វីទាំងអស់សម្រាប់វាបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំក្តី នឹងមិនផ្លាស់ប្តូរវាទោះដោយទ្រព្យសម្បត្តិនៃលោកិយក្តី ឬពិភពលោកទាំងមូល ឬប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ និងអ្វីៗទាំងអស់ សម្រាប់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនខ្ញុំពីអង្គទ្រង់។

14 មានបុរសម្នាក់ដែលអង្គុយជាមួយយើង រាល់ពេលដែលខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅបេះដូងរបស់ខ្ញុំលោត។ វាជាបុរសម្នាក់ដែលខ្ញុំឃើញគាត់ចូលរួមពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ នៅយប់ផ្សេងទៀត ដើរលើឈើច្រត់។ តើមាននរណាម្នាក់ធ្លាប់ប្រាប់អ្នកថាអ្នកមើលទៅដូចជាអូរ៉ាល់រ៉ូប៊ឺតទេ? បងប្រុសនិយាយថា "មែនហើយបងប្រុស អ្នកដូច ដូចដែលខ្ញុំបានដើរនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំបានរង់ចាំអ្នកដើម្បីទទួលស្គាល់វា។"—អេដ។] ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ពេលដែលខ្ញុំ...ប៉ុន្មាននាក់...អ្នកបានឃើញអូរ៉ាល់រ៉ូប៊ឺត ស្ទើរតែទាំងអស់។ បើគាត់មិនដូចអូរ៉ាល់រ៉ូប៊ឺត! ខ្ញុំទើបតែមើលទៅក្រោយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាគាត់ជាមនុស្សធំជាងអូរ៉ាលបន្តិច។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលពីរបៀបដែលគាត់សិតសក់របស់គាត់ និងថ្ងាសនិងលក្ខណៈពិសេស

របស់គាត់ ហើយតែងតែជាមនុស្សដែលមើលទៅថ្លៃថ្នូរ អង្គុយដូចអូរ៉ូល។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងតែគិតថា "បងប្រុស អូរ៉ូលឬ?" មើលទៅដូចគាត់។

15 បងប្រុសអូរ៉ូលកំពុងចាប់ផ្ដើមប្រភេទនៃសាលាព្រះគម្ពីរមួយចំនួននៅទីនោះឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿ ឬអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបានឮអំពីវានៅថ្ងៃមុន។ តើវាជាអ្វី? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "សាកលវិទ្យាល័យ។"—អេដ។] សាកលវិទ្យាល័យ។ បាទ។ បងប្រុសខាលវីលៀមគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកចុងក្រោយរបស់គាត់នៅលើវា ប្រភេទខ្លះ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីឥឡូវនេះទេ។

16 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងចាប់ផ្ដើម ខ្ញុំមានបុណ្យអ៊ីស្ទើរ...ឬសារបុណ្យណូអែល។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះរោងឧបោសថដែលកំពុងត្រូវបានចាប់ផ្ដើម។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំសង្ឃឹមថានេះនឹងមិនត្រឹមតែជាការបន្ថែមលើចំនួនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវានឹងក្លាយជាការបន្ថែមចំពោះព្រះគុណដែលព្រះនឹងប្រទានដល់ក្រុមជំនុំរបស់យើង ចលនារបស់យើង...មិនមែនចលនារបស់យើងទេ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំរបស់យើងដែលយើងបានប្រមូលផ្ដុំគ្នា។ យើងស្រឡាញ់វា។

17 ហើយ—ហើយខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំនឹងមិនចំណាយពេលច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំគួរនិយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនទេ វានឹងចំណាយពេលច្រើនពេក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះ វាជាអ្វីដែលខ្ញុំមិនអាចនិយាយបាន។ មានរឿង (មនុស្សគ្រប់គ្នាយល់) ដែលអ្នកដឹង ហើយវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចនិយាយវាបានទេ។ អ្នកឃើញទេ អ្នកត្រូវតែរក្សាវាដោយខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍ជាក់លាក់មួយដែលកំពុងផ្លាស់ប្ដូរ ហើយមានមួយរយៈមកហើយ ដែលកំពុងតែរៀបចំឲ្យកើតឡើង ថាខ្ញុំមានការភ័យខ្លាចក្នុងការមើលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការក្នុងចំណោមមនុស្សទៅកន្លែងនោះ ហើយពួកគេមិនបានដឹងរឿងមួយនៅលើផែនដី ឃើញទេ ប៉ុន្តែឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការទៅរឿងនោះ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញវា តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់ ពេលវេលាដ៏ងាយស្រួលមួយចំនួន។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា វាបង្ហាញព្រះក្នុងចំណោមពួកគេ។

18 ក្នុងនាមជានរណាម្នាក់ ខ្ញុំជឿ បងប្រុស បាទ បាននិយាយមួយរយៈមុនថា បងប្រុសនេវីលបាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់មិនរាប់យើង—ភាពមិនប្រក្រតីរបស់

យើងក្នុងចំណោមពួកយើង អាកប្បកិរិយាខុសឆ្គងរបស់យើងនៅចំពោះមុខទ្រង់។" ថាអ្នកមើលឆុតដែលបានទៅមើលអ៊ីស្រាអែល ហើយអាចមើលឃើញវាដោយភ្នែកធម្មជាតិ ហើយតើវាមានរបៀបរៀបរយយ៉ាងណា របៀបដែលពួកគេបានធ្វើខុសហើយត្រូវបណ្ដាសា។ ប៉ុន្ដែអ្វីដែលប៊ីស្សពបានបរាជ័យក្នុងការមើលឃើញ គឺថាថ្មដាដែលវាយនិងពស់លង្ហិន ឃើញទេ ធ្វើជាដង្វាយធួន។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែល—ពេលបាឡាមសម្លឹងមើលអ៊ីស្រាអែល គាត់បានឃើញហេតុផលដើម្បីដាក់បណ្ដាសាពួកគេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្ដែនៅពេលដែលព្រះទតមើលពួកគេ ទ្រង់បានឃើញដង្វាយធួន។ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដូចជាសត្វឯក។" អាម៉ែន។ "តើអ្នកណានឹងដាក់អ្វីនៅក្នុងផ្លូវរបស់អ្នក? ជាទីគោរពកោតខ្លាចព្រះត្រសាលរបស់ឯងសុចរិតយ៉ាងណាទៅ!" នោះជារបៀបដែលព្រះបានឃើញពួកគេ។ ឃើញទេ? មិនមែនជារបៀបដែលមនុស្សបានឃើញពួកគេ មិនមែនជាវិធី—ឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យបានឃើញពួកគេទេ ប៉ុន្ដែរបៀបដែលទ្រង់បានឃើញពួកគេ។

19 ហើយឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យនោះជាចំណែករបស់ខ្ញុំ! សូមឲ្យនោះជាចំណែករបស់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំគ្មានអ្វីនៅក្នុងខ្លួនដែលខ្ញុំអាចទាមទារបានទេ។ "គ្មានអ្វីនៅក្នុងដៃទូលបង្គំទេ គឺទូលបង្គំតោងជាប់នឹងឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់។" ឃើញទេ នោះជាអ្វីដែលយើងមាន។

20 មែនហើយ នេះគឺជាយប់នៃការប្រជុំអធិស្ឋាន ឬមិនមែនជាយប់នៃការប្រជុំអធិស្ឋាន ប៉ុន្ដែនេះគឺជាប្រភេទនៃក្រុមផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីនេះ។ យើង—យើងចូលចិត្តដាក់ព្រះបន្ទូល។ ហើយប្រហែលជាខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកនៅយប់នេះពីរបីនាទី។ មនុស្សជាច្រើនដែលចង់បើកបទគម្ពីរ...មែនហើយ តើអ្នកដឹងទេ រឿងចម្លែកដែលបានបើកយ៉ាងពិតប្រាកដចំពោះវា ចំពោះអត្ថបទដែលខ្ញុំនឹងអាន។ បាទ មែនហើយ។ ចម្លែក។ នោះគឺជាកូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១១ និងកំណត់ចំណាំមួយចំនួនដែលខ្ញុំបានសរសេរនៅទីនេះ នៅកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំកំពុងគិត ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរកឃើញវាឥឡូវនេះ នៅកូរិនថូសទីមួយ គឺ—គឺ—គឺជំពូកទី១១។ វានៅទីនេះ នៅទីនេះ។ បាទ មែនហើយ។

21 ឥឡូវនេះ មុនពេលយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល ចូរយើងចូលទៅជិតអ្នកនិពន្ធ សូមមើល តើនរណាជាព្រះបន្ទូល ដើម្បីឲ្យយើងអាចសុំសេចក្ដីមេត្ដាករុណា និងព្រះពររបស់ទ្រង់ ខណៈពេលដែលយើងសិក្សាពីទ្រង់ ដែលជាព្រះបន្ទូល។ ចូរយើង

អធិស្ឋាន។

22 បពិត្រព្រះអង្គដ៏មានព្រះហឫទ័យពេញដោយព្រះគុណ និងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ព្រះអង្គសព្វព្រះទ័យក្នុងសម័យកាល បន្ទាប់ពីមនុស្សបានធ្វើបាបហើយដាក់ចន្លោះដ៏ធំនោះរវាងគាត់និងទ្រង់ ដែលគាត់មិនអាចឆ្លងកាត់ដោយខ្លួនឯងបានទេ។ គាត់ពិតជាបាត់បង់ទាំងស្រុង ដោយគ្មានផ្លូវត្រឡប់មកវិញ។ ប៉ុន្តែព្រះនៃ...ពេញដោយព្រះគុណទាំងអស់ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងជំនួសកន្លែងរបស់គាត់ ហើយនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ នោះបានធ្វើឲ្យដួងចិត្តនៃអ្វីៗទាំងអស់ដែលធ្លាប់ស្គាល់ពីទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ របៀបដែលនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់និងព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានជំនួស! ហើយដូចដែលយើងទើបតែបានសម្តែងវា ព្រះអម្ចាស់អើយ វានៅលើការជំនួសដែលយើងពឹងផ្អែកលើយប់នេះ ដែលបានស្លាប់ជំនួសយើងជាមនុស្សមានបាប ជាអ្នកសុចរិតដែលបានយកសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់យើងមកលើទ្រង់។ វាគឺនៅក្នុងទ្រង់ដែលយើងទុកចិត្ត។

23 ឥឡូវនេះ យើងមករកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដោយឱនក្បាលចុះ ដោយគោរពនិងកោតខ្លាច និងដឹងគុណ។ ហើយសូមទ្រង់នឹងបញ្ជូនមកយើងនៅយប់នេះនូវព្រះគុណ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវ—នំប៉ុងជីវិតដែលយើងត្រូវការដើម្បីទ្រទ្រង់យើង។ ទ្រង់ជ្រាបយ៉ាងច្បាស់នូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ ហើយយើងដឹងថាទ្រង់បានសន្យាថាបើយើងសូមយើងនឹងទទួលបាន។

24 យើងនឹងចងចាំនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ អស់អ្នកដែលយើងដឹងថាឈឺនិងខ្វះខាត ដើម្បីឲ្យព្រះគុណនៃព្រះនឹងប្រទានដល់ពួកគេជាបរិបូរណ៍។ ហើយឱព្រះវរបិតាអើយ យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលបានធ្លាក់ចុះ ថាថ្ងៃឈប់សម្រាកខាងមុខនេះនឹងនាំមកនូវការចងចាំដល់បេះដូងរបស់ពួកគេ ពីកន្លែងដែលពួកគេធ្លាប់នៅ ហើយបានធ្លាក់ចុះទៅចន្លោះខាងក្រៅនៃការប្រកបរបស់ទ្រង់។ ព្រះអង្គអើយ យើងអធិស្ឋានថាពួកគេនឹងត្រឡប់មកវិញ (ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់) ត្រឡប់ទៅក្រុមជំនុំ ទៅ—ទៅសភានៃកូនចៀង ត្រឡប់ទៅកន្លែងដែលមានព្រះគុណនិងមេត្តានិងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសប្បុរស និងការព្យាបាលព្រលឹងរបស់យើង គំនិត និងរូបកាយរបស់យើង។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលនៅយប់នេះ។ សូមពង្រឹងយើងទាំងអស់គ្នា ហើយប្រទានពរដល់យើង ដូចដែលយើង

សូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

25 ឥឡូវនេះ មួយភ្លែតខ្ញុំចង់ហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅកាន់កូរិនថូសទីមួយ ជំពូកទី១១ ២៣ ទី២៤ និងខទី២៥។

ដ្បិតឯសេចក្ដីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់មក គឺថានៅពេលយប់ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវគេបញ្ជូន នោះទ្រង់បានយកនំបុ័ងៈ

លុះទ្រង់បានអរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំបុ័ងដោយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរយកពិសាចុះៈ នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវកាច់សំរាប់អ្នករាល់គ្នាៈចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្ដីរំឭកពីខ្ញុំចុះ។

លុះក្រោយដែលបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យកពែងបែបដូច្នោះដែរ ដោយព្រះបន្ទូលថា ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មី ដោយនូវឈាមខ្ញុំៈ ចូរធ្វើដូច្នេះរាល់វេលាណាដែលផឹក ទុកជាសេចក្ដីរំឭកដល់ខ្ញុំ។

26 ប្រសិនបើខ្ញុំគួរតែហៅវាថាជាអត្ថបទខ្លីមួយដែលខ្ញុំចង់សំដៅទៅលើ នោះអាចជានេះៈ *ចងចាំព្រះអម្ចាស់។* វាស្ដាប់ទៅដូចជាយប់ដែល...ឬសារដែលគួរតែត្រូវបានអធិប្បាយកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន នៅក្នុងពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ចូលទៅជិតវានៅមុំខុសគ្នាបន្តិចពីរបីនាទី ខណៈពេលដែលយើងប្រមូល—គំនិតរបស់យើងរួមគ្នា និងក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់។

27 យើងអាច ចាប់ផ្ដើម ជាមួយនឹងតុរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះនោះជាកន្លែងដ៏ល្អដែលយើងទាំងអស់គ្នាចងចាំ។ ចងចាំព្រះអម្ចាស់នៅតុរបស់ទ្រង់ ដែល ពិតជាអត្ថបទសំដៅទៅលើរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែ នោះហើយជា ប៉ុលបាននិយាយថា យើងត្រូវយកពែងនិង—ហើយផឹក—ឈាមនិងបរិភោគនំបុ័ងកូស៊ីរ ក្នុងការចងចាំ ដើម្បីចងចាំនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយដូច—ដូចដែលអ្នកធ្វើវា អ្នកមិនចង់ធ្វើឱ្យវាជារឿងធម្មតាទេ ជារឿងប្រចាំថ្ងៃ អ្នកពិតជាចង់មក ដោយនឹកចាំពីព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ? សូមចាំថា វាគឺជាព្រះគុណនិងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ហើយតែមួយគត់ដែលផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវក្ដីសង្ឃឹមតែមួយគត់ដែលអ្នកមាន។ មិនថាអ្នកនឹងធ្វើអ្វីក៏ដោយ គ្មានកន្លែងណាដែលអាចមកជិតអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់អ្នក។

28 ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ដ៏ក្រៀមក្រំមួយសប្ដាហ៍នេះ ប៉ុន្តែជារឿងដ៏រុងរឿង ខ្ញុំអាចហៅវាបាន ខ្ញុំបានកប់បងប្រុសម្នាក់ដែលធ្លាប់អង្គុយជាមួយយើងនៅទីនេះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានស្គាល់ឱកាសនោះ។ វាគឺជាបងប្រុសដ៏មានគុណរបស់យើងគឺ ប៊ូសស៊ី រ៉ូជី ដូចដែលយើងបានហៅគាត់ថា អេវើរ៉េត។ ហើយបងប្រុសប៉ែងរូដនៅទីនេះ និងបងប្រុសសុតមែន យើងបានទៅជាមួយគ្នាក្នុងពិធីបុណ្យសព។

29 ហើយ—ហើយខ្ញុំបានជិះក្នុងព្រិល ចេញទៅកន្លែងចាស់ដែលខ្ញុំបានកប់គាត់ជាលើកដំបូង ប្រហែលម្ភៃប្រាំឆ្នាំមុន។ ពេលដែលខ្ញុំបញ្ចុះគាត់ គឺនៅក្នុងទឹកភក់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ពេលយើងឆ្លងកាត់ស្ពានចាស់ដែលធ្លាប់ស្គាល់នៅទីនោះនៅ តូថេនហ្វដ ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "ថ្ងៃមួយនៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំនិកាយខ្លះមាន—តង់ដ៏ធំមួយនៅទីនោះ គាត់បាននិយាយថា 'ការខុសឆ្គងតិចតួចនៅទីនោះនៅព្រះវិហារបាទីស្ទ នោះគឺជាការជ្រមុជទឹកដល់មនុស្សនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ' គាត់បាននិយាយថា 'បើអ្នកណាដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមរបៀបនោះ នឹងមិនស្វាគមន៍នៅក្រោមតង់របស់ខ្ញុំទេ។'"

30 ហើយនៅពេលនោះ មានអ្នកខ្លះអង្គុយនៅទីនោះ ដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយនោះគឺជាបងប្រុសចចវ៉ាយនិងគ្រួសាររបស់គាត់។ ពួកគេគ្រាន់តែ...រឿងតែមួយគត់ដែលពួកគេអាចធ្វើបានគឺមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេ។

31 ដូច្នេះនៅថ្ងៃនោះនៅឯហ្វដ អូ គាត់គ្រាន់តែចាកចេញពីការប្រជុំរបស់គាត់ ហើយបានចុះមកមើល ហើយក្រុមជំនុំរបស់គាត់បានឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅកន្លែងនោះ។ ហើយមានភ្លៀងធ្លាក់ពីលើភ្នំនៅទីនោះ ហើយវាលភក់បានជន់លិច ដៃទន្លេតូចរបស់វាបានធ្វើឱ្យទន្លេខៀវមានភក់ខ្លាំងណាស់។ ខ្ញុំបានដើរចេញទៅក្នុងទឹក នៅជុំវិញចង្កេះជ្រៅ។ ហើយខ្ញុំ...ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទទួលបន្ទុក ឬឌីកុន ជាជាង បានប្រគល់ព្រះគម្ពីរមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានអានកន្លែងដែលពេត្រុសបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្ដាច់បាប ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។"

32 វាជាថ្ងៃនោះដែលចច ខាធើកំពុងដេកនៅទីនោះ ព្យាយាមលើកដៃឡើង មានទម្ងន់ប្រហែលហុកសិបផោន អស់រយៈពេលប្រាំបួនឆ្នាំប្រាំបីខែនៅលើគ្រែដោយមិនធ្វើចលនា។ ហើយប្រជាជនរបស់នាង ដែលជាក្រុមជំនុំដែលនាងជាកម្មសិទ្ធិបាននិយាយថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មកប្រជុំរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងត្រូវដកចេញពីការប្រកបរបស់ពួកគេនៅព្រះវិហារ។ ដូច្នេះហើយ វាជាល្ងាចថ្ងៃដដែលដែលនាងបានជាសះស្បើយភ្លាមៗ។ ហើយបន្ទាប់មកនាងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដូចក្មេងស្រីតូចដែលនៅទីនោះ ថាខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តមួយ ហើយអ្នកដឹងពីរឿងនេះ ដៃនិងជើងរបស់នាងបានគូរឡើង ហើយបានចូលទៅក្នុងនិមិត្តនិងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ ដាក់ដៃលើនាងនៅទីនោះ នាងចេញមកហើយបានជាសះស្បើយ។ ហើយដូច្នេះនាងបានក្លាយជាកម្មសិទ្ធិដូចគ្នា។ មែនហើយ វាជាព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ។ អ្នកដឹកនាំមេតូឌីស្ទ បងប្រុស ស៊្មិធ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលឈរនៅលើច្រាំងជាមួយក្រុមជំនុំរបស់គាត់។

33 ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះគម្ពីរ បុណ្យជ្រមុជទឹកគ្រីស្ទាន។ ហើយអំពីពេលដែលខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកដល់មនុស្សប្រាំឬប្រាំមួយនាក់ រំពេចនោះខ្សែនិងបណ្ដាញបានបែកបាក់នៅទីនោះ នៅលើភ្នំ។ នៅទីនេះក្រុមមេតូឌីស្ទចុះមកជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់ល្អរបស់ពួកគេ ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយម្ដងមួយៗ ស្ត្រីនៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់សូត្រនិងរដូវក្ដៅរបស់ពួកគេ ដើរចេញតាមភក់នោះ ជូតមុខដោយទឹកភ្នែក ហើយលាងបបូរមាត់ចេញ ចេញមក—ដើម្បី—សារភាពនិង—និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

34 ហើយរួមជាមួយក្រុមនោះ រឹងមាំ ស្មាធំទូលាយ ប្រភេទនៃការកាត់សក់ ជីអាយ មុខធំទូលាយ បុរសរឹងមាំ ដើរចេញទៅទីនោះជាមួយនឹងឈុតពណ៌ខៀវដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំក៏ធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្ញុំដែរ។" នោះគឺជា បាស់ស៊ី រ៉ូជឺ ដោយគ្មានអ្នកណាប្រាប់គាត់អ្វីទាំងអស់។ នៅទីនោះ ខ្ញុំបានកប់គាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមការសារភាពរបស់គាត់។

35 ហើយកាលពីសប្តាហ៍មុនខ្ញុំបានដាក់គាត់នៅក្រោមដីនៅមីលថោន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយនៅលើសេចក្ដីអធិប្បាយអំពីៈ *ភាពល្អឥតខ្ចោះនៃការរស់ឡើងវិញ។* ខ្ញុំធ្លាប់ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយបានឃើញព្រះនិងទស្សនវិទូផ្សេងៗគ្នា ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់ នៅខាងក្រៅគ្រីស្ទាន វាគ្រាន់តែជាទស្សនវិជ្ជា របៀប

ដែលពួកគេជឿ*នេះ* ជឿ*នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។ ប៉ុន្តែអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យដែលបានបង្កើត! ត្រូវតែមានអ្នកបង្កើតប្រសិនបើមានការបង្កើត។ ហើយប្រសិនបើមានការបង្កើតមួយ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអ្នកបង្កើត។ ហើយការងាររបស់បុរសណាម្នាក់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីខ្លួនគាត់។ គាត់ជាជាងឈើល្អ គាត់ធ្វើបានល្អ គាត់សាងសង់។ ហើយបើគាត់ជាមេកានិកល្អ គាត់ធ្វើបានល្អ។ ការងាររបស់អ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងតែអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ ហើយការបង្កើតរបស់ព្រះឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះ។ ហើយព្រះបានបង្កើតអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់គោលបំណងមួយ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបម្រើគោលបំណងរបស់ព្រះ នៅពេលដែលវាស្លាប់ វានឹងមានការរស់ឡើងវិញ។ ប្រាប់ខ្ញុំរឿងមួយ។ ហើយខ្ញុំបាននាំយករបស់ជាច្រើនដូចជាផ្កានិងដើមឈើ។

36 ហើយរបៀបដែលព្រះអាទិត្យរះនៅពេលព្រឹក ទារកតូចកើតមក វាខ្សោយកាំរស្មីរបស់វា។ ប្រហែលម៉ោងដប់ព្រឹក វាជាវ័យជំទង់។ ហើយនៅម៉ោងដប់ពីរនាងកំពុងរះនៅក្នុងកម្លាំងរបស់នាង នៅក្នុងភាពស្រស់ស្អាតនៃស្ត្រីឬភាពជាបុរស។ ហើយប្រហែលម៉ោងពីររសៀល វាចាប់ផ្តើមដូចខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រហែលម៉ោងប្រាំរសៀល វាដូចជាជីតានាងកំពុងដេក។ ហើយទីបំផុតកាំរស្មីរបស់នាងបានត្រជាក់ចេញពីផែនដី ហើយនាងក៏ស្លាប់។ តើនោះជាទីបញ្ចប់របស់វាឬ? នាងបានបម្រើគោលបំណងរបស់ព្រះ។ នាងបានលើកឡើងពីជីវិតរុក្ខសាស្ត្រនៅពេលដែលនាងបានឆ្លងកាត់ផែនដី។ រុក្ខជាតិទាំងអស់ដែលងាប់កាលពីឆ្នាំមុន នាងបានលើកវាឡើង។ តើនោះជាទីបញ្ចប់របស់នាងនៅពេលដែលនាងបម្រើគោលបំណងរបស់ព្រះឬ? នាងរស់ឡើងវិញនៅព្រឹកបន្ទាប់ ជាមួយនឹងជីវិតថ្មី! ដើមឈើនីមួយៗដុះដូចគ្នា អ្វីៗផ្សេងទៀត ព្រះច័ន្ទ ផ្កាយ ប្រព័ន្ធព្រះអាទិត្យ អ្វីគ្រប់យ៉ាងសន្យា។

37 ហើយប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់បម្រើគោលបំណងរបស់ព្រះ នោះការរស់ឡើងវិញគឺប្រាកដដូចអ្វីទាំងអស់។ រឿងតែមួយគត់ដែលវាត្រូវធ្វើគឺ ព្រះគ្រាន់តែរង់ចាំទាន់ពេលវេលា ដូចជាទ្រង់តឡូវនេះ។

38 ស្លឹកដ៏អស្ចារ្យទើបតែជ្រុះចេញពីដើមឈើ ធ្លាក់ចុះ ជាជាង។ កន្លែងដែលក្រហម បៃតង ខៀវ ត្នោត ពណ៌ផ្សេងគ្នាទាំងអស់នៅទូទាំងសុដន់ដ៏អស្ចារ្យនៃផែនដី កន្លែងដែលធម្មជាតិរបស់ព្រះបានដាក់ស្លាប់នៅក្រោមវា ព្រះជាម្ចាស់គ្រាន់តែដាំភ្លួងរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់ជ្រាបនៅពេលដែលទ្រង់ដាំភ្លួង មានការរស់ឡើងវិញនៅនិទាឃរដូវ! ពិភពលោកត្រូវតែមកជុំវិញគន្លងរបស់វារហូតដល់

វាត្រលប់មកវិញជាមួយព្រះអាទិត្យម្តងទៀត ហើយវានឹងកើនឡើងនៅក្នុងផ្កាបុណ្យសព។

39 កុំនិយាយថា "នេះជាទីបញ្ចប់" មិនលើសពីស្លឹកត្នោតនៅលើដើម និយាយថាវាជាទីបញ្ចប់។ រឿងតែមួយគត់ដែលវាត្រូវធ្វើ គឺសម្រាប់វដ្តពេលវេលារបស់ព្រះអណ្តែតជុំវិញ រហូតដល់ពេលនៃការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ហើយគ្រប់សត្វមានជីវិតដែលបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងចេញមកម្តងទៀត។ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ចងចាំទ្រង់។ អូ នៅពេលដែលខ្ញុំមកដល់ទីបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ស្លាប់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ចងចាំទ្រង់ ថាទ្រង់គឺជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់នោះ។

40 បន្ទាប់មកពេលយើងមកដល់តុរបស់ព្រះអម្ចាស់។ តុរបស់ព្រះអម្ចាស់ដូចដែលខ្ញុំបានពន្យល់វានៅទីនេះពីមុន មិនមែន...យើងជឿអ្វីដែលយើងហៅថា "ការប្រកបរួបរួម" គឺ—គឺជាការទទួលយកនំបុ័ង។ យើងដាក់ខុស—នេះ—គឺខុស...យើងដាក់អ្វីដែលត្រូវនៅកន្លែងខុស។ វាមិនមែនជានំបុ័ងដែលសំខាន់ទេ វាមិនមែនជាស្រាដែលសំខាន់ទេ នោះជានំបុ័ងកូសឺនិងស្រា។ ប៉ុន្តែរឿងនោះ គឺ *ការប្រកបរួបរួម*មានន័យថា "និយាយជាមួយ" ហើយក្នុងការនិយាយជាមួយទ្រង់ ចងចាំទ្រង់។ ខ្ញុំគិតថាវាជាពេលវេលាដ៏មានពរបំផុតនៃកម្មវិធី។ ឃើញទេ? រាល់ម៉ោងនៃជីវិតរបស់យើងគួរតែជាការប្រកបរួបរួម។

41 ការប្រកបជាមួយព្រះអម្ចាស់គឺដូចជាកន្លែងមានជីជាតិនៅវាលខ្សាច់។ វាដូចជានិទាឃរដូវនៅក្រោមស្រះ ដែលជាកន្លែងដែល—អ្នកធ្វើដំណើរមកឈប់ហើយផឹកទឹករហូតដល់គាត់បំបាត់ការស្រេក។ នោះហើយជាការចងចាំព្រះអម្ចាស់។ មកតាមលំដាប់លំដោយតុរបស់ទ្រង់ ជាកន្លែងដែលអ្នកធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់—ដែលស្នាក់នៅលើផែនដីនេះជាមួយយើង ជាមួយគ្នា ដែលយើងអាចមកតាមតុរបស់ទ្រង់ ហើយផឹកព្រះពររបស់ទ្រង់ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងការប្រកបនៅជុំវិញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រហូតដល់ព្រលឹងដែលស្រេកឃ្លានរបស់យើងបានស្កប់ចិត្ត។ ហើយបន្ទាប់មកយើងចាកចេញពីកន្លែងថ្វាយបង្គំ ស្រស់ស្រាយ ស្កប់ស្កល់ ចេញទៅជួបបញ្ហាវាលខ្សាច់ម្តងទៀត បញ្ហានៃវាលខ្សាច់នៃជីវិត។ បាទ កន្លែងមានជីជាតិនៅវាលខ្សាច់ ធ្វើឱ្យខ្លួនយើងស្រស់ស្រាយ ធ្វើឱ្យខ្លួនយើង ពេលយើងស្រេក។

42 វាគួរតែនៅជាមួយអ្នកថ្វាយបង្គំគ្រប់រូប។ វាបំពេញចិត្ត-...វាគឺជាមួយអ្នកថ្វាយបង្គំពិតគ្រប់រូប ដែលពួកគេចង់ជួបជុំគ្នា។ មានអ្វីមួយអំពីការប្រកបដែល—នោះជាព្រះ វាត្រូវបានបញ្ជាពីព្រះ ហើយវាបរិសុទ្ធ ពិសិដ្ឋ។ ហើយមនុស្សសុចរិតកំពុងស្រេកឃ្លាន។

43 ដូចដាវីឌបាននិយាយថា "ព្រលឹងរបស់គាត់ស្រេករកព្រះ ដូចជាក្តាន់ស្រេករកទឹកជ្រោះ។" សត្វក្តាន់តូចដែលរងរបួសដែលបានចាក់ទំលុះពីចំហៀងរបស់វា ហើយវា—វាត្រូវបានទំលុះសាច់ចេញពីវា។ ហើយវាឈរ ហត់និងមើល។ កន្លែងណាដែលធុំក្លិនដោយវិញ្ញាណដែលព្រះប្រទានមក វាអាចមានក្លិនទឹករាប់ម៉ាយល៍។ ហើយវាតំរ៉ង់ក្បាលតូចរបស់វានៅលើអាកាស ខណៈពេលដែលវាកំពុងហូរឈាម វាជាជីវិត។ ហើយវាដឹងថា ប្រសិនបើវាអាចទៅដល់ដងស្ទឹងនោះ ថាវាអាចរស់នៅបាន។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងចាប់វាទេ។ វាអាចចុះទឹកបាន វានឹងបញ្ឆោតសត្វឆ្កែទាំងអស់ដែលអ្នកអាចរត់តាមវា ព្រោះវាដឹងថាវា—វាបានរកឃើញធនធានដែលផ្តល់ជីវិត។

44 ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំទៅដល់កន្លែងនោះ ជាកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទចង់បានខ្លាំងណាស់សម្រាប់យើង ដែលយើងស្រេកដើម្បីទទួលបាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់និងគ្នាទៅវិញទៅមក វាជាធនធានផ្តល់ជីវិត។ គ្មានអារក្សណាអាចយកឈ្នះអ្នកបានទេ។ សូម្បីតែការស្លាប់ខ្លួនឯងក៏ចាញ់នៅទីនោះដែរ។ អូ អ្វីដែលជាក្តីសង្ឃឹម! ជាកន្លែងណា! ធ្វើឱ្យយើងស្រស់ស្រាយ។ ហើយ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ការចងចាំព្រះគ្រីស្ទគឺជាអង្គដែលធ្វើឱ្យវាអាចទៅរួចសម្រាប់យើង។ ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានធ្វើការទាំងនេះសម្រាប់យើង យើងត្រូវតែចងចាំទ្រង់។ ដ្បិត សូមចាំថា នៅពេលដែលយើងនៅជាជនបរទេស ហើយគ្មានព្រះ សាសន៍ដទៃបានយករូបព្រះក្លែងក្លាយ។ ប៉ុន្តែ សូមចាំថា ព្រះគ្រីស្ទមិនបានសុគតសម្រាប់ជនជាតិយូដាទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់នៃពូជសាសន៍របស់អ័ដាម ព្រះគ្រីស្ទបានសុគត។

45 នៅពេលដែលយើងមកចងចាំទ្រង់នៅដងស្ទឹងរបស់ទ្រង់—នៃការប្រកបរួបរួមវា—វាគួរតែរំលឹកយើងពីអតីតកាលដូចជាអ៊ីស្រាអែលកំពុងធ្វើដំណើរ។ ហើយពួកគេមក ប៉ុន្តែនៅក្នុងជួរកាតព្វកិច្ច តាមផ្លូវរបស់ពួកគេពីស្រុកអេស៊ីបទៅកាន់ការរំដោះរបស់ពួកគេ ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា ហើយនៅក្នុងកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ បាន

ទទួលដោយគ្មានទឹក។ ហើយវាស្ងួតនៅគ្រប់កន្លែង គ្រប់កន្លែង...នៅក្រោមភ្នំនីមួយៗ កន្លែងដែលគួរមានប្រភពទឹក នោះគ្មានកន្លែងណាឡើយ។ ហើយពួកគេត្រូវវិនាសនៅទីរហោស្ថាន។ ហើយបន្ទាប់មកមានថ្មលេចចេញមក ដែលម៉ូសេបានវាយថ្មនេះ ហើយមានទឹកជាបរិបូរណ៍។ រាល់បុរសស្រេក ស្ត្រីស្រេក ក្មេង ឬសូម្បីតែសត្វដែលស្រេកអាចផឹកទឹកបានច្រើន។

46 ដូចយ៉ូហាន ៣:១៦ អត្ថបទមាសនៃព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្លេះ បានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាតែមួយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែលជឿ (ជឿដោយនឹកចាំពីទ្រង់) នឹងមិនវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" ចងចាំព្រះគ្រីស្ទគឺជាថ្មដារបស់យើងដែលត្រូវបានវាយ ដើម្បីសង្គ្រោះពិភពលោកដែលត្រូវវិនាស សាសន៍ដទៃដែលវិនាស សាសន៍យូដាដែលវិនាស ពិភពលោកដែលត្រូវវិនាស។ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះជន្មទ្រង់ជាបរិបូរណ៍ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែលស្រេកឃ្លាន ហោរាបាននិយាយថា "មើលចុះ មកឯប្រភពទឹក ទិញទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំពីខ្ញុំ ដោយមិនគិតថ្លៃ។" មក ព្រោះវាជាការប្រកបរួបរួម សូមមកក្នុងការចងចាំដល់ព្រះអម្ចាស់។

47 ខ្ញុំអាចគិតអំពីការរំឭកដល់ព្រះអម្ចាស់ម្តងទៀតនៅកន្លែងនៃការធ្វើឱ្យស្រស់ស្រាយ នៅក្នុងអណ្តូងមួយហៅថា*បៀឡាហាយរយ* ដែលមានន័យថាជាភាសាហេព្រើរ "អណ្តូងនៃព្រះអង្គដែលរស់នៅ ហើយឃើញខ្ញុំ។" ហាការ យល់ច្រលំ ប៉ុន្តែនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច។ យល់ច្រឡំ យល់ខុស ហើយត្រូវគេដេញចេញដោយគ្មានកន្លែងទៅ ជាមួយក្មេងដែលវិនាស ហើយទឹកក្នុងដបត្រូវបានចំណាយអស់។ ហើយមិត្តតូចកំពុងយំ។ ហើយមានតែបេះដូងរបស់ម្តាយទេដែលដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាក្នុងការស្តាប់ការស្រែករកទឹក នៅពេលដែលអណ្តាតតូចរបស់គាត់ហើម ហើយបបូរមាត់របស់គាត់ស្ងួត ហើយកូនរបស់នាងចុះខ្សោយរាល់នាទី។ ដេញចេញ នៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច គ្មានកន្លែងដែលត្រូវទៅ។ នាងបានបាត់បង់ ខ្លួនឯង រហូតដល់នាងបានច្របាច់តំណក់ចុងក្រោយលើបបូរមាត់តូចរបស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកដបបានស្ងួត ហើយនាងបានដាក់វាចុះហើយចាប់ផ្តើម។ ហើយមិត្តតូចស្រែករកទឹក ហើយគាត់កាន់តែខ្សោយទៅៗ និងកូនតែមួយគត់របស់នាង។

48 គ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលចិត្តស្លូតត្រង់របស់នាងនឹងស្រែកថា "ឱ

ព្រះអង្គអើយ តើទូលបង្គំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? តើទូលបង្គំបានធ្វើអ្វី?" ហើយនាងមិនអាចឈរឃើញកូនស្លាប់នៅក្នុងដៃរបស់នាង ដូច្នេះនាងដាក់គាត់នៅក្រោមគុម្ពោត។ ហើយនាងបានសម្លឹងមើល ប្រហែលមួយរយយ៉ាតឬច្រើនជាងនេះ ហើយបានឃើញដើមឈើតូចមួយ ហើយនាងបានលុតជង្គង់ចុះ ហើយនាងចាប់ផ្តើមយំ។ ព្រោះនាងឆ្ងល់ថា "ហេតុអ្វី?" បើនាងធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហេតុអ្វីបានជារឿងនេះមកលើនាង? ជាច្រើនដងយើងគិតពីជំងឺនិងទុក្ខលំបាករបស់យើង ឃើញទេ ប៉ុន្តែប្រហែលជាវាត្រូវបានធ្វើទាំងអស់ដើម្បីបង្ហាញព្រះគុណនិងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ ហើយខណៈពេលដែលនាងគិត នាងបានឮសម្លេងយំស្រងូតស្រងាត់នៅពេលដែលពួកគេរសាត់ទៅ រកទឹក។

49 នាងបានឮសំឡេងនិយាយហើយនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ? តើអ្នកកំពុងយំដើម្បីអ្វី?"

50 ហើយនាងមើលទៅ ហើយនាងឃើញអណ្តូងទឹកផុសឡើង។ តើជាប្រភពទឹកនៃភាពស្រស់ស្រាយអ្វីទៅ! បៀឡាហាយរយ ខ្ញុំប្រហែលជាបញ្ចេញសំឡេងខុស។ បស្រេះ ៀ ឡា-ហា-យ-រយ ដែលមានន័យថា "អណ្តូងរបស់ទ្រង់ដែលរស់នៅហើយឃើញខ្ញុំ! ទ្រង់ដែលមិនអាចស្លាប់! មិលគីស្សាដែក! អែលសាដាយ! ទ្រង់ដែលរស់នៅហើយឃើញខ្ញុំ ដោយដឹងពីតម្រូវការរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់បានចងចាំខ្ញុំ។ ហើយនៅទីនោះទ្រង់ចងចាំខ្ញុំដូចដែលខ្ញុំចងចាំទ្រង់ ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ហើយទ្រង់បានផុសឡើងនៅទីនេះក្នុងវាលរហោស្ថាន អណ្តូងនេះ។"

51 អូ យើងអាចអនុវត្តវានៅក្នុងសារមួយម៉ោងឥឡូវនេះ នៃថ្ងៃនេះឥឡូវនេះ នៅពេលដែលវាលខ្សាច់នៃក្រុមជំនុំ និកាយ និង—និង—និង—អ្នកអធិប្បាយដំណឹងល្អសង្គម និង—ម៉ូដរបស់ពិភពលោកបានចូលមក ហើយបានបំបែកនិងបំបែក។

52 ហើយបន្ទាប់មកគិតថានៅយប់នេះ អណ្តូងរបស់ទ្រង់ដែលគង់នៅ ហើយឃើញខ្ញុំ។ នោះហើយជាអ្វីដែលការចងចាំព្រះគ្រីស្ទគួរមានន័យសម្រាប់អ្នកថ្វាយបង្គំ។ បាទ។ អូ នាងត្រូវបានគេយល់ច្រឡំហើយត្រូវបានគេបណ្តេញចេញ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី "ខ្ញុំជាទឹករស់ ខ្ញុំជាទឹកនៃជីវិត។"

53 ហើយខ្ញុំចង់ទាញគំនិតតូចមួយទៀតនៅទីនេះដែលចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវនៅលើការជំនុំជម្រះ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីការចំអកដោយ...ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនពីពីឡាត់ទៅហេរ៉ូឌ។ ឥឡូវនេះ លោកពីឡាត់មិនចាំបាច់ធ្វើដូច្នេះទេ ហើយអ្នកដឹងទេ ដូចដែលគាត់ព្យាយាមលាងដៃ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនៅលើដៃរបស់អ្នក អ្នកត្រូវតែធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកមិនអាចរុញវាទៅលើអ្នកផ្សេងបានទេ។ វាគឺជាអ្នក ក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់។ ប៉ុន្តែទ្រង់—ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ហេរ៉ូឌ ដើម្បី—ដើម្បីធ្វើ—ការចំអកមួយដោយសារតែទ្រង់ពិតជាមានឈ្មោះជាអ្នកធ្វើការអស្ចារ្យជាដើម ហើយទ្រង់គឺជាមនុស្សក្រៅក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះពីឡាត់ខ្លួនឯង គាត់គិតថាគាត់គ្រាន់តែបញ្ជូនទ្រង់ទៅឯហេរ៉ូឌ ហើយប្រហែលជាវានឹងដុតកំហឹងដែលពួកគេមាន ប្រឆាំងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

54 ដូច្នេះហើយ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេនាំទៅតាមផ្លូវនិងចុះតាមកន្លែងរហូតដល់ទ្រង់បានជួបនឹងតុលាការជាន់ខ្ពស់ គឺហេរ៉ូឌ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានជួបហេរ៉ូឌ ហើយហេរ៉ូឌត្រូវបានបង្ហាញជាមួយនឹងឱកាសតែមួយគត់របស់គាត់! តើមនុស្សល្ងង់ប៉ុណ្ណា? ប្រសិនបើហេរ៉ូឌគ្រាន់តែដឹងថាការឈរនៅចំពោះមុខគាត់គឺជាការសម្រេចរបស់ហោរាហេព្រើរគ្រប់រូប ការស្រេកឃ្លាននៃលោកិយ ដែលឈរនៅចំពោះគាត់ ការបំពេញគ្រប់ទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងហោរាដែលធ្លាប់បាននិយាយ។ ឱកាសដើម្បីបំពេញចិត្តបាបរបស់គាត់ដោយព្រះគុណនិងមេត្តាករុណា។ តើគាត់ជាមនុស្សល្ងង់យ៉ាងណា!

55 ហើយមិនទាន់មានភាពល្ងង់ខ្លៅដូចបុរសសព្វថ្ងៃនេះដែលបានបង្ហាញជាមួយរឿងដូចគ្នា ព្រោះយើងមានពេលពីរពាន់ឆ្នាំទៀតនៃការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ពីសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែអ្វីដែល—ជារឿងល្ងង់ខ្លៅដែលហេរ៉ូឌបានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់ឈរនៅចំពោះគាត់ ហើយមិនដែលសុំទ្រង់សម្រាប់ព្រះគុណនិងសេចក្តីមេត្តាករុណា មិនដែលសុំការលើកលែងទោសពីអំពើបាបឡើយ។ គាត់មិនដែលដឹងថាការឈរ...ខ្ញុំមិនគិតថាបុរសនោះដឹងថាការឈរនៅមុខគាត់ជាមនុស្សបែបនេះទេ។ ចូរឲ្យវាត្រាំមួយនាទី។ ដោយសារតែបុរសនោះមិនមាន—ឈ្មោះក្នុងសង្គមនៃឋានៈសង្គមដ៏អស្ចារ្យ នៃអង្គការផ្សេងគ្នានិង—និងក្លឹប ជាដើម ដែលទ្រង់ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយ។ ទ្រង់មិនមានឈ្មោះដូចនោះទេ។

56 ប៉ុន្តែទ្រង់មានក្នុងចំណោមមនុស្សដែលស្គាល់ព្រះគម្ពីរនិងស្គាល់ការសន្យា។ ហើយសូមឲ្យខ្ញុំទៅខ្លាំងជាងនេះបន្តិច អស់អ្នកដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ពួកគេបានទទួលស្គាល់វានៅពេលដែលទ្រង់ឈរនៅទីនោះ។

57 ប៉ុន្តែហេរ៉ូឌមិនបានរៀនរឿងនេះទេ គាត់មិនដែលដឹងទេ។ អ្វីដែលគួរឱ្យសោកស្តាយ។ អ្វីទាំងអស់ដែលហោរាបាននិយាយអស់រយៈពេលបួនពាន់ឆ្នាំការសម្រេចនៃសម្រែករបស់លោកិយបានឈរនៅចំពោះគាត់។ នៅទីនោះនៅក្នុងវត្តមានរបស់គាត់បានតាំងការបំពេញទាំងអស់។ ហើយដូចដែលខ្ញុំអាចនិយាយម្តងទៀត យើងគិតថាគាត់ជាមនុស្សល្ងង់ ព្រោះគាត់បានធ្វើការសម្រេចចិត្តល្ងង់ខ្លៅ ដ្បិតអ្នកសម្គាល់ឃើញថាគាត់មិនដែលសុំក្តីមេត្តាពីទ្រង់ទេ។ គាត់បានសុំទ្រង់—ដើម្បីសម្តែងជាមួយគាត់។ "អូ ខ្ញុំបានឮថាទ្រង់គឺជា—អ្នកធ្វើការអស្ចារ្យ។" គាត់បានសុំការសម្តែងជំនួសសេចក្តីមេត្តាករុណា។

58 នោះហើយជាអ្វីដែលពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ បង្ហាញពីការសម្រេចចិត្តរបស់ហេរ៉ូឌ នៅពេលដែលពួកគេឃើញការអស្ចារ្យដែលព្រះគ្រីស្ទធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលនោះ ហើយអ្វីដែលពួកគេត្រូវការ "អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឃើញអ្នកធ្វើ*បែបនេះ-និង-បែបនេះ។"* អ្នកនិយាយថាហេរ៉ូឌនឹងមានកន្លែងអាក្រក់ដើម្បីឈរ? បុរសសម័យនេះនឹងមានកន្លែងឈរកាន់តែអាក្រក់! ហេរ៉ូឌមានបទពិសោធន៍បួនពាន់ឆ្នាំ ជាហោរា និងអ្នកប្រាជ្ញ។ យើងមានប្រាំមួយពាន់ជាមួយនឹងការបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យដល់អ្វីដែលពួកគេមាននៅពេលនោះ។ ប្រាកដណាស់។ តើមានអ្វីកើតឡើង! ថ្ងៃនេះក៏ដូចគ្នាដែរ!

59 តើមានបញ្ហាអ្វី? ហេរ៉ូឌមិនដែលគិតឲ្យច្បាស់ទេ។ គាត់មិនដែលឈប់ដើម្បីពិចារណាទេ។

60 ហើយនោះជាវិធីជាមួយមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ។ ពួកគេឃើញអ្វីមួយដ៏អស្ចារ្យនេះវាធ្វើឱ្យពួកគេភ្ញាក់ផ្អើល ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានឈប់យូរគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមស្តាប់គ្រូខ្លះឬទេវវិទូខ្លះដែលពន្យល់វាទាំងអស់។ ហើយតើ ពេលណាខ្ញុំគិតពីជេហ្វីសាន់វីល: "ប៉ុន្មានដងហើយដែលខ្ញុំក្រុងអ្នកដូចជាមេមាន់នឹងកូនរបស់នាង ប៉ុន្តែអ្នកមិនព្រមទេ។ តើខ្ញុំនឹងប្រមូលអ្នកប៉ុន្មានដង? តើប៉ុន្មានដងហើយដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ—សួនឧទ្យានដែលប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងហោះហើរទៅ ប៉ុន្តែ

អ្នកនឹងមិនធ្វើទេ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

61 ឥឡូវនេះ សូមមើលតើហេរ៉ូឌនឹងចងចាំអ្វីខ្លះនៅថ្ងៃនោះ? ឱកាសដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ គាត់បានបដិសេធ។ ហើយនៅកន្លែងណាមួយនៅក្នុងតំបន់នៃអ្នកបាត់បង់ យប់នេះ គាត់កំពុងចងចាំពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើអំពីវា។ វាយឺតពេលហើយ។

62 កុំឲ្យវាកើតឡើងចំពោះយើង។ នេះគឺជាពេលវេលានៃដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់យើង។ ចូរយើងចងចាំព្រះគ្រីស្ទថាទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ហេព្រើរ ១៣:៨។ កុំរង់ចាំរហូតដល់តំបន់មួយចំនួននៅត្រង់នេះ នៅក្នុងវិមាត្រដែលអ្នកមិនអាចទៅនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយពេលវេលារបស់អ្នកគឺនៅលើផែនដី ក្នុងសុបិន្តអាក្រក់នៃភាពរន្ធត់អ្នកនឹងចាំថាអ្នកមានឱកាសរបស់អ្នកហើយបានងាកចេញ។ សូមឲ្យយុវជនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿងនេះ។ សូមកត់សម្គាល់ទាំងអស់គ្នា។

63 ហេរ៉ូឌមិនដែលគិតឲ្យច្បាស់ទេ។ ឱកាសតែមួយគត់របស់គាត់ គាត់គ្រាន់តែសុំការសម្តែង ហើយថាព្រះយេស៊ូវអាចធ្វើល្បិចមួយចំនួន យកទន្សាយចេញពីមួក ឬ អ្នកដឹងទេ ឬអ្វីមួយ។ គាត់បានគិតថាទ្រង់ប្រហែលជាអញ្ចឹង បើមិនដូច្នេះទេ គាត់បានចាត់ទុកវាដូចជាបុរសលេងប៉ាហី។ "យើងបានឮថាទ្រង់អាចលេងសៀកបាន។ សូមឱ្យខ្ញុំឃើញអ្នកធ្វើរឿងកំប្លែងរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។"

64 ហើយខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះដោយការគោរព។ ប៉ុន្តែតើមានប៉ុន្មានដងហើយដែលហៅថាអ្នកដឹកនាំនៅថ្ងៃនេះ បាននិយាយថា "ប្រសិនបើមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រសិនបើអ្នកជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺដូចជាវានៅដើមដំបូង អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឃើញអ្នកយកមនុស្សចាស់*ដូច្នេះ-នៅ-ទីនេះ* ឬ*នេះ* អូ បុរសម្នាក់នៅ*ទីនេះ* ស្ត្រី*នេះ*នៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងទៅយកពួកគេ។ សូមឱ្យខ្ញុំឃើញអ្នកសម្តែងវា។"

65 តើពួកគេដឹងថានោះជាវិញ្ញាណដូចគ្នាទេ (ទេ ពួកគេមិនដឹងទេ) ដែលបាននិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវថា "បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ចូរយក ធ្វើឱ្យមាននំប៉័ងចេញពីថ្មទាំងនេះ។ បើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ប្រាប់យើងថាអ្នកណាវាយទ្រង់លើក្បាល។ បើអ្នកជាហោរា ប្រាប់យើងថាអ្នកណាវាយអ្នក" ដោយកន្សែងរុំមុខរបស់ទ្រង់។ វាយទ្រង់លើក្បាល ហើយបន្ទាប់មកហុចដំបងទៅម្នាក់ទៀត

និយាយថា "ប្រាប់យើងប្រសិនបើអ្នកជាហោរា។ ប្រាប់យើងថាអ្នកណាវាយទ្រង់ យើងនឹងជឿទ្រង់នៅពេលនោះ។ ប្រាប់យើងថា បើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ យើងស្មោះត្រង់ក្នុងចិត្ត។ បើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមចុះពីឈើឆ្កាង ហើយ យើងនឹងជឿថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។"

66 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមនុស្សជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ ទាំងបុរស ស្ត្រី ក្មេងនិងចាស់ មិនឈរ នៅកន្លែងតែមួយនោះទេឬ។ ហើយអ្នកនឹងចងចាំនៅថ្ងៃណាមួយ ថាអ្នកនៅក្នុង វត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅប្រភពទឹករបស់ទ្រង់ ហើយចង់មើលរឿងកំប្លែង ឬចង់ឃើញ សៀកឬអ្វីផ្សេងទៀត "នោះនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំជឿវា។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំញ័រខ្នងរបស់ខ្ញុំ ហើយ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើ*បែបនេះឬបែបនោះ* ខ្ញុំនឹងជឿវា។" ឃើញទេ ជាអារម្មណ៍ខ្លះ គឺជា ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះធម្មតា! អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ...

67 អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងករណីមួយ ទ្រង់បានសួរសំណួរ មួយ។ ខ្ញុំចង់សួរក្រុមជំនុំនៅយប់នេះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថា 'ព្រះជាម្ចាស់' ហើយមិនធ្វើតាមអ្វីដែលខ្ញុំ បានបង្គាប់អ្នកឱ្យធ្វើ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកអាចហៅខ្ញុំថា 'ព្រះជាម្ចាស់' ហើយមិន រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកអាចហៅខ្ញុំថា 'ព្រះជាម្ចាស់' ហើយ បដិសេធអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់អ្នកឱ្យផ្សាយនិងបង្រៀន?" តើវាជាអ្វី? តើវាធ្វើអ្វី? វា ដោយសារតែប្រពៃណីនិកាយមួយចំនួនឈររវាងពួកគេនិងព្រះបន្ទូល។ ហើយអ្វី ដែលឈររវាងអ្នកនិងព្រះ គឺជារូបព្រះ វាជំនួសកន្លែងរបស់ព្រះ។ ហេតុអ្វីបានជា អ្នកហៅថា "ព្រះជាម្ចាស់"? *ព្រះជាម្ចាស់*មានន័យថា "កម្មសិទ្ធិ" ព្រះជាម្ចាស់ ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។ ហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់លើខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំជារបស់ ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានដេញខ្ញុំនៅថ្ងៃមួយនៅពេលដែលខ្ញុំនៅលើផ្លូវខុស ហើយ បានហៅខ្ញុំក្នុងគោលបំណងមួយ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ប៉ុន្តែដើម្បីបំពេញ បំណងប្រាថ្នារបស់ទ្រង់ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើដាក់ប៉ុល។ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត ក្រៅពីរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដោយរបៀបណា? "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថា 'ព្រះជាម្ចាស់'?"

68 ខ្ញុំចង់ហៅអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនេះ មើលអំពីគាត់។ ចុះយូដាសវិញ តើគាត់ ត្រូវចងចាំអ្វី? យើងកំពុងនិយាយអំពីការចងចាំព្រះអម្ចាស់។ យូដាសយប់នេះ ហើយ អូ រហូតដល់គាត់លែងមានទៀត នឹងត្រូវចាំថាគាត់បានលក់សិទ្ធិកំណើត

របស់គាត់។ គាត់បានលក់ព្រះយេស៊ូវដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ យើងចំអកឱ្យយូដាស។ យើងនិយាយថាគាត់ជាមនុស្សស្មោកគ្រោក អាក្រក់ គាត់មិនសមនឹងកន្លែងឬមិនគួរមានក្នុងសង្គមទេ គាត់មិនសមនឹងឋានសួគ៌ទេ។ ហេតុអ្វី? គាត់បានលក់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ បន្ទាប់ពីគាត់មានឱកាសធ្វើជា—សិស្សធ្វើជាសាវ័ក ការត្រាស់ហៅខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ខ្ពស់ជាងហោរា។ គាត់មានឱកាសធ្វើជា—សាវ័ក ហើយលក់សិទ្ធិនោះដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ ហើយឥឡូវនេះគាត់ត្រូវចងចាំវា។ នោះហើយជារបៀបដែលគាត់ចងចាំព្រះយេស៊ូវៈ ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

69 ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានពួកគេប៉ុន្មាននាក់នៅយប់នេះដែលឈរនៅលើតុអធិប្បាយ នៅតែពាក់អាវនៃក្រុមចម្រៀង អង្គុយនៅកៅអីរបស់ឌីកុន ឬជំនួសកន្លែងរបស់ហេរញ្ញិក អ្នកគ្រប់គ្រង ឬអ្វីក៏ដោយ តួនាទីរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ ឬជាអ្នកបម្រើព្រះនៅវេទិកា ហើយនៅតែលក់ឱកាសរបស់គាត់សម្រាប់ការសរសើរផ្ទាល់ខ្លួន "ដុកទ័រ ប៊ីស្សព*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*" សម្រាប់ការសរសើរផ្ទាល់ខ្លួន ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

70 បុរសម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំម្តងថា "ខ្ញុំជឿថានោះជាសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំអធិប្បាយរឿងនោះ ខ្ញុំនឹងត្រូវសុំទាននៅតាមផ្លូវ។"

71 តើអ្នកចាំបុរសអ្នកមាននិងឡាសារទេ តើអ្វីចុងក្រោយរបស់ពួកគេនិងឆាកអស់កល្បរបស់ពួកគេឈរនៅ? ទោះបីម្នាក់គឺជា...អ្នកសុំទាន ហើយម្នាក់ទៀតជាអ្នកមាន ប៉ុន្តែរូបភាពបានផ្លាស់ប្តូរនៅថ្ងៃមួយ ហើយពួកគេទាំងពីរអាចចងចាំបាន។ ដូច្នេះ មនុស្សនៅយប់នេះកំពុងនិយាយអំពីយូដាសដែលលក់ទ្រង់ដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយមនុស្សជាច្រើនធ្វើរឿងដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ លក់ទ្រង់ដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

72 បូជាចារ្យនៃថ្ងៃទាំងនោះនឹងចងចាំផងដែរ ពួកគេបានលក់ឱកាសរបស់ពួកគេពីទ្រង់ ឱកាសរបស់ពួកគេដើម្បីក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដើម្បីក្លាយជាសិស្សរបស់ទ្រង់ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកប្រែចិត្តជឿដល់ទ្រង់។ ពួកគេបានលក់វាសម្រាប់ការច្រណែនពិសពុល។ ពួកគេច្រណែននឹងគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ហេតុអ្វី នៅពេលដែលទ្រង់ទើបតែមានអាយុដប់ពីរឆ្នាំ ទ្រង់អាចជាន់ពួកគេតាមវិធីណាមួយ ហើយមិនទទួលស្គាល់ថានោះជាព្រះមេស្ស៊ី។ ពួកគេមិនអាចធ្វើអ្វី

ដែលទ្រង់បានធ្វើទេ។ ហើយពួកគេខ្លាចថាពួកគេនឹងបាត់បង់កិត្យានុភាពរបស់ពួកគេនៅចំពោះមុខមនុស្សដែលខ្ពស់ជាង ហើយពួកគេបានលក់ឱកាសរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេមានទោសដូចហេរ៉ូឌដែរ។

73 ហើយសមាជិកក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះគឺដូចគ្នា។ ប្រសិនបើពួកគេទុកចិត្តលើនិកាយរបស់ពួកគេជាដើម ពួកគេមានថ្ងៃ ហើយខ្លាច—កិត្យានុភាពរបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំ តើនោះជាអ្វី? វាជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ! ថ្វាយបង្គំគោលជំនឿឬសាសនាព្រះវិហាររូបព្រះ ជំនួសឱ្យការទទួលយកព្រះបន្ទូលដ៏រស់ដែលបានបង្ហាញនៅចំពោះមុខពួកគេ។

74 ហើយពួកគេបានឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "យើងបានឃើញទ្រង់ ហើយបានចាត់ការទ្រង់។" មនុស្សបានដាក់ដៃលើរូបកាយ រស់នៅបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យប្រពៃណីនិងគោលលទ្ធិឈរនៅចន្លោះពួកគេ លាងឆ្នាំងនិងខ្ទះ ភាពកខ្វក់បែបនេះឈររវាងពួកគេនិងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ បាទ។

75 តើវាជាអ្វី? ពួកគេជាមនុស្សរើសអើង។ ពួកគេមានការរើសអើងប្រឆាំងនឹងបទគម្ពីរ ដំណឹងល្អដ៏ស្អាតស្អំរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់កំពុងបង្រៀន គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតា។ ពួកគេច្រណែននឹងទ្រង់។ ពួកគេមានការរើសអើងទ្រង់។ ហើយដរាបណាពួកគេមានការចងចាំ ដែលនៅតែនៅក្នុងនរក ពួកគេនឹងចងចាំ នោះជាវិធីដែលពួកគេនឹងត្រូវបានចងចាំ។ នោះជាវិធីដែលពួកគេនឹងត្រូវចងចាំទ្រង់។

អ្នកនិយាយថា "អូ នោះគឺជាពួកផារិស៊ី។"

76 មានស្ត្រីតូចម្នាក់ដែលធ្លាប់មកព្រះវិហារនេះ។ អូ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាអ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់នាង នាងរស់នៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ។ នាងបានធ្លាក់ចុះទៅឆ្ងាយ។ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំឃើញនាង នាងរត់មករកខ្ញុំ ដាក់ដៃរបស់នាងនៅក្នុងខ្ញុំ "បងប្រុសប៊ីលអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឈប់ជឿ។" ប្តីរបស់នាងគឺ...អត់ទេ ខ្ញុំគិតថាពួកគេរស់នៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញនាងនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ បានឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅលើនាង និងការរាំរបស់នាង រីករាយជាដើម។ ហើយនាងបានធ្លាក់ចុះទៅឆ្ងាយ។ ហើយថ្មីៗនេះនាងបានដេកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនៅទីនេះ ជិតស្លាប់ ពួកគេគិត។ ហើយនាងបានបញ្ជូនមកឱ្យខ្ញុំមកអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។

77 នាងនិងប្តីរបស់នាងល្អណាស់ចំពោះប្រពន្ធខ្ញុំ ពេលប្រពន្ធខ្ញុំជាក្មេងស្រីតូច មានមុខ-កខ្វក់ ហើយពួកគេនឹងទិញរ៉ូបតិចតួចឬអ្វីមួយឱ្យនាងឥឡូវនេះហើយ បន្ទាប់មក ដើម្បីជួយនាងទៅសាលារៀន។ មិនថាវាតិចតួចប៉ុណ្ណាក៏ដោយ អ្នកមិនអាចធ្វើរឿងមួយសម្រាប់ព្រះបានទេ លុះត្រាតែទ្រង់ចងចាំវា។ "ដូចដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះកូនតូចរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ អ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ។" ហើយដូចជានំប៉័ងបោះទៅក្នុងទឹក វានឹងត្រលប់មកវិញ។

78 នៅទីនោះស្រ្តីកំសត់បានអង្គុយ នាងតូច ឈប់ជឿព្រះ យំ កាន់ដៃខ្ញុំ។ ហើយនាង…ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ បងស្រី ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងមានការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។"

79 ហើយគ្រែក្បែរនាងមានស្រ្តីម្នាក់ដេកនៅទីនោះដោយដៃរបស់នាង សម្លឹងមកខ្ញុំ។ ហើយកូនប្រុសតូចរបស់នាងអង្គុយក្បែរនាង អាយុប្រហែលម្ភៃឆ្នាំ មើលទៅ-ដូចរីគីទំនើប។

80 ដូច្នេះ កុំអើពើអីបើឈ្មោះរបស់នរណាម្នាក់ជា រិកគី ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយថានោះជា…អ្នកមិនដែលឮឈ្មោះដូចនោះទេក្នុងថ្ងៃកន្លងទៅ។ អេលវីសនិងរិកគី ហើយវាគ្រាន់តែជាឈ្មោះនៃសម័យកាល អ្នកឃើញទេ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ឈ្មោះកូនអញ្ចឹង ចូរហៅឈ្មោះកណ្តាលរបស់វា ដូច្នេះ ឬដាក់ឈ្មោះមួយ។

81 បន្ទាប់មកនៅពេលដែលនាងអង្គុយនៅទីនោះ មើលទៅ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមអោនក្បាល ហើយខ្ញុំឃើញនាងមើលទៅពិតជា…នាងបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច! ទាញវាំងននោះ!"

82 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងថ្វាយការអធិស្ឋានសម្រាប់ស្ត្រីនោះ។ មែនទេ—តើអ្នកមិនមែនជា—អ្នកជឿទេឬ?"

83 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ យើងជាមេតូឌីស្ទ ហើយយើងចង់ឱ្យអ្នកទាញវាំងននោះ!"

"បាទ លោកស្រី" ហើយខ្ញុំទាញវាំងនន។

84 ឃើញទេ រឿងដូចគ្នា។ រឿងដដែលថ្ងៃនេះ រើសអើងណាស់! តើនាងដឹងថាខ្ញុំជាអ្នកបម្រើព្រះដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនដែលឃើញស្ត្រីនោះទេ។ ប៉ុន្តែនាងប្រហែលជាបានឮនរណាម្នាក់និយាយថាខ្ញុំជឿលើការព្យាបាលអ្នកជំងឺ ហើយ

នាងត្រូវបានបង្រៀនប្រឆាំងនឹងវា។ នាងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ នាងលាងដៃរបស់នាង។ នាងខ្លាចវានឹងធ្លាក់មកលើនាង។ កុំបារម្ភ វាមិនអាច លើសពីលោកពីឡាត់អាចលាងវាចេញពីដៃរបស់គាត់បានទេ។

85 ឥឡូវនេះ នោះមិននិយាយអ្វីគួរឲ្យអាម៉ាស់អំពីប្រជាជនមេតូឌីស្ទទេ នោះគ្រាន់តែជាស្ត្រីម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ឃើញទេ? វាប្រហែលជាអាកប្បកិរិយារបស់នាង។ ខ្ញុំមិនគិតថាពួកមេតូឌីស្ទទាំងអស់នឹងដូចនោះទេ ព្រោះខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេហៅខ្ញុំដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហើយទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ។ វាមិនដែលជាមនុស្សនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេទេ វាជាប្រព័ន្ធដែលពួកគេស្ថិតនៅក្រោម នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើវា។ ប៉ុន្តែនាងគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ តើវាជាអ្វី? ថ្នាំពុលក្នុងភ្នែកពណ៌បៃតងសុទ្ធ ការច្រណែនដែលមានអារក្ស។

86 ខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីមួយបាន។ នៅ—នៅឯការប្រជុំជាក់លាក់មួយនៅក្នុងទីក្រុងម្តង ហើយពួកគេបានសួរថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនហៅខ្ញុំទៅចូលរួម។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់វាព្រោះខ្ញុំនៅផ្ទះ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា គ្មានហេតុផលទេ វាគ្រាន់តែជាការច្រណែន វាជាជំនឿ វាជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ របៀបដែលយើងចង់បោះដៃរបស់យើងទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នា ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានជៀសវាង… ព្រះយេស៊ូវចង់ធ្វើវា។ សូមចាំថា ថ្ងៃណាមួយអ្នកត្រូវតែចងចាំរឿងនោះ។ អ្នកត្រូវតែចងចាំវា។

87 គ្រាន់តែរំលឹកខ្ញុំពីទីបន្ទាល់មួយដែលត្រូវបានធ្វើឡើងថ្មីៗនេះ។ អ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ ហើយកំពុងឡើងលើជណ្តើរយន្ត នៅទីនេះនៅអគារ ហេប៊ីន។ ហើយមានបុរសបីនាក់ឈរជាមួយអ្នកបម្រើព្រះនេះនៅលើ—នៅលើជណ្តើរយន្ត ហើយពួកគេ—ពួកគេមិនបានដឹងថាបុរសនេះជាអ្នកបម្រើព្រះទេ ខ្ញុំគិតថាមិនមែនទេ។ ហើយពេលពួកគេឡើងទៅ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានឈប់នៅជាន់ទីប្រាំបី។ ហើយមានបុរសម្នាក់មើលជុំវិញអ្នកបម្រើព្រះ ហើយនិយាយថា "អ្នកដឹងពីអ្វីទេ? នេះគឺជិតដល់ឋានសួគ៌ដូចដែលយើងមិនធ្លាប់មាន។"

88 "មែនហើយ" អ្នកបម្រើព្រះបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាអ្នកនិយាយត្រូវ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាអ្នកនិយាយត្រូវហើយ ដរាបណាយើងជឿជាក់លើគុណសម្បត្តិ

ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង នេះគឺជិតដូចដែលយើងធ្លាប់មាន។" ហ្នឹងហើយ។ ដរាបណាអ្នកជឿជាក់លើអ្វីដែលអ្នកធ្វើ អ្នកកំពុងចងចាំអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាយើងភាគច្រើនដឹងថាយើងមិនបានធ្វើអ្វីសោះ យើងមិនសមនឹងទទួលបានអ្វីទាំងអស់។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើយើងជឿជាក់លើគុណសម្បត្តិរបស់យើង នេះគឺដូចដែលយើងមិនធ្លាប់មាន។" មែនហើយ បើយើងទុកចិត្ត នោះជាការដែលយើងនឹងទទួលបាន។

89 ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីមួយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចបំភ្លេចអ្វីដែលខ្ញុំមាន ហើយចងចាំថាទ្រង់ជាអ្វី ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចងចាំព្រះយេស៊ូវ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចងចាំទ្រង់នៅឈើឆ្កាង ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចងចាំអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំអាចចងចាំម៉ោងដែលទ្រង់បានលាងបាបខ្ញុំ ហើយប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវបានលើកពីលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅលើផែនដីនេះ។ ខ្ញុំត្រូវបានលើកពីលើអ្វីៗទាំងអស់នៅលើផែនដី ទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំអាចប្រកបជាមួយទ្រង់។ នៅទីនោះក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ បំភ្លេចអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន បំភ្លេចអំពើបាបរបស់ខ្ញុំនិងអ្វីៗទាំងអស់ ពីព្រោះពួកគេនៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេច។ បំភ្លេចអតីតកាលរបស់ខ្ញុំ បំភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់ ហើយចងចាំថាទ្រង់បានបង្កើតខ្ញុំជារបស់ទ្រង់ ដោយការសុគតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់បានយកកន្លែងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំដែលគ្មានសិទ្ធិទៅកន្លែងណាក្រៅពីឋាននរក ទ្រង់បានជំនួសខ្ញុំ ហើយលើកខ្ញុំចេញពីនរក។ គាត់បានទៅទីនោះសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់បានលើកខ្ញុំឡើងដោយព្រះគុណដ៏បរិបូរណ៍របស់ទ្រង់ រហូតមកដល់ពេលនេះយើងជាបុត្រាបុត្រីនៃព្រះ ហើយយើងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដោយរីករាយ ហើយចងចាំទ្រង់ដែលបាននាំយើងឱ្យមានសុវត្ថិភាពរហូតមកដល់ពេលនេះ។ ហើយដោយជំនឿលើព្រលឹងរបស់យើង សង្កត់យើង ហើយដោយព្រះគុណទ្រង់នឹងយកខ្ញុំ។

90 ហើយដោយភ្នែកនៃសេចក្តីជំនឿខ្ញុំឃើញបទគម្ពីររបស់ទ្រង់បានបំពេញ "អ្វីដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហៅ ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើង។" ដូច្នេះ ដោយគំនិតនេះ ខ្ញុំឈរនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៃប្រជាជន ជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគង់នៅ ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅអង្គុយនៅ

ស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ រកមើលពេលវេលាដែលគួរអង្គដ៏អាក្រក់នេះនៃជីវិតមនុស្សដែលមានចង្វាក់បេះដូងរមែងស្លាប់ ហើយដែលត្រូវបញ្ឈប់នៅថ្ងៃណាមួយ នៅពេលដែលវានឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយបានផ្តល់ដួងចិត្តនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលនឹងវាយដំគ្រប់ពេលវេលាឥតឈប់ឈរលើសពីនោះ ដោយគ្មានជំងឺ គ្មានទុក្ខព្រួយ គ្មានអាយុចាស់ឬអ្វីទាំងអស់។

91 ចងចាំព្រះយេស៊ូវ។ នៅពេលដែលធុងទទេនៅផ្ទះ ហើយគ្មានម្សៅទៀតទេ សូមនឹកចាំពីព្រះយេស៊ូវ។ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យនិយាយថាគ្មានឱកាសទៀតទេ សូមចងចាំព្រះយេស៊ូវ។ នៅពេលដែលអារក្សកំពុងល្បួងអ្នក ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងចម្រៀងរបស់យើង "នៅពេលដែលការល្បួងនៅជុំវិញយើងប្រមូលផ្តុំ សូមដកដង្ហើមព្រះនាមបរិសុទ្ធនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។"

92 ចងចាំព្រះយេស៊ូវ ដោយចាំថាទ្រង់នឹងយាងមកម្តងទៀត។ ព្រះយេស៊ូវដដែលដែលត្រូវបានដកចេញពីយើងនឹងត្រលប់មកវិញម្តងទៀតដូចដែលយើងបានឃើញទ្រង់យាងទៅស្ថានសួគ៌។ សូមចាំថា ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញសម្រាប់អ្នកដែលជារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

93 ចូរយើងអធិស្ឋាន។ ហើយដោយឱនក្បាលរបស់យើង ហើយជាមួយនឹងសារ-ដាសតឿនខ្លីមួយនេះនៅតែនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក តើអ្នកចង់ឱ្យទ្រង់ចងចាំអ្នកឥឡូវនេះទេ? ប្រសិនបើអ្នកចង់បាន គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ហើយរឿងពិសេសមួយចំនួន "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចងចាំខ្ញុំ។" ដូចដែលកវីបាននិយាយថា "ចងចាំខ្ញុំពេលទឹកភ្នែកកំពុងធ្លាក់ចុះ។"

94 ព្រះវរបិតាដ៏បរិសុទ្ធបំផុតរបស់យើង យើងរីករាយនឹងវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់យើងនូវព្រះបន្ទូលនៃជីវិត ដូចដែលយើងចងចាំរណ្តៅដែលយើងត្រូវបានកាត់ ហើយឥឡូវនេះត្រូវបានគេយកចេញពីរណ្តៅនោះ ហើយត្រូវបានបង្កើតជាកូនរបស់ព្រះ ដោយព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទូលបង្គំចាំពីទ្រង់ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យមើលមុខទូលបង្គំ ហើយនិយាយថា "វានៅសល់តែប៉ុន្មាននាទីទៀត" ទូលបង្គំចងចាំពីព្រះយេស៊ូវ។ ទូលបង្គំចាំពីព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទូលបង្គំនៅអាសនៈស្រែករកសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយព្រលឹងទូលបង្គំត្រូវរងបន្ទុក ទូលបង្គំចាំពីបន្ទុកដែលបានចាកចេញពីទូលបង្គំ។ ព្រះយេស៊ូវបានយកបន្ទុករបស់ទូលបង្គំចេញ។ ប៉ុន្មានខែមុន អង្គុយនៅលើកៅអី

សម្លឹងមើលវិសាលភាពនៃធុងកាំភ្លើង ដើម្បីបាញ់គោលដៅមួយ ហើយសាតាំងត្រូវតែគិតថា "នេះជាឱកាសរបស់វាឥឡូវនេះ។" ហើយនៅពេលដែលកាំភ្លើងបានផ្ទុះ ហើយធុងនិងស្តុកនិងសកម្មភាពកាំភ្លើងបានទៅគ្រប់ផ្លូវ ហើយភ្លើងបានឆេះនៅជុំវិញទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំព្យាយាមលើកជើងទូលបង្គំ ហើយឈាមដែលហូរចេញ ទូលបង្គំចាំថាគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ ពេលគ្រូពេទ្យ ពេលគាត់មើលហើយមិនមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ គាត់បាននិយាយថា "រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងថាព្រះអម្ចាស់គង់នៅទីនោះដែរ ការពារអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គាត់គួរតែត្រូវបានបំផ្ទុះជាបំណែកដោយការផ្ទុះបែបនេះ។" ឱព្រះអង្គអើយ តើយើងទាំងអស់គ្នាចងចាំរឿងទាំងនោះដោយរបៀបណា!

95 យើងមកដល់ប្រភពទឹកដែលពោរពេញដោយឈាម ចេញពីសរសៃរបស់អេម៉ាញូអែល។ សូមប្រទានពរដល់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ទាំងអស់គ្នានៅយប់នេះ។ ទ្រង់ជ្រាបពី—គោលបំណងនិងការជម្រុញនៅពីក្រោយដួងចិត្តដែលបានលើកដៃឡើង។ ទ្រង់ជ្រាបពីបំណងប្រាថ្នានិងតម្រូវការ។ ហើយក្នុងនាមជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំមកជាមួយពួកគេ ហើយ—ហើយឡើងចេញពីរោងឧបោសថនេះឥឡូវនេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងទៅ ហួសពីពពក និងព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ និង—និងផ្លូវមីលគីវេស ហើយឥឡូវនេះយើងមកដល់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ ហើយលាតសន្ធឹងនៅពីមុខខ្ញុំគឺជាអាសនៈមាស នៅទីនោះដាក់ដង្វាយដែលយើងចងចាំ ព្រះយេស៊ូវ ដែលបាននិយាយថា "គ្រាន់តែសុំអ្វីពីព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងផ្តល់វា។" សូមឲ្យជំនឿរបស់ទូលបង្គំមិនរលត់ឡើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យយើងចងចាំថា យើងទទួលបានអ្វីដែលយើងសុំ បើយើងជឿ ដូចដែលយើងចាំថាព្រះយេស៊ូវបានសុគតដើម្បីធានាវាសម្រាប់យើងនិងដើម្បីធ្វើឱ្យវាប្រាកដ។

96 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងឃើញថាទ្រង់កំពុងបង្កើនការកសាងរបស់យើង។ វាគឺជាទ្រង់ដែលបានធ្វើការនេះសម្រាប់យើង ដែលផ្តល់ឱ្យយើងនូវផ្នែកបន្ថែមនៃក្រុមជំនុំនេះ។ ហើយយើងដឹងថាវាគឺជាទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានប្រទានក្រុមជំនុំដល់យើងតាំងពីដំបូង។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ការខិតខំទាំងនេះ។

97 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់គ្រូគង្វាលរបស់យើង បងប្រុសនេ

វីល អ្នកបម្រើស្មោះត្រង់ដ៏រាបទាប និងសប្បុរសរបស់ទ្រង់។ មានឆន្ទៈក្នុងការបម្រើក្នុងសមត្ថភាពណាមួយមិនថាវានៅកៅអីក្រោយឬប្រសិនបើវាគឺជាការសម្អាតព្រះវិហារ។ គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកត្រូវការទ្រង់ នៅទីនោះគាត់ចង់ធ្វើជាឧបករណ៍ដើម្បីបម្រើទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់ហៅ។ យើងអធិស្ឋាន ព្រះអង្គអើយ—ថាទ្រង់ប្រទានពរដល់គាត់។

98 ព្រះអង្គអើយ ការសាកល្បងដ៏ធំនេះដែលទូលបង្គំទើបតែឆ្លងកាត់ និងអ្នកទទួលបន្ទុកទាំងនេះដែលឈរក្បែរទូលបង្គំ និងក្រុមជំនុំនេះដែល—ដែលបានអធិស្ឋានសម្រាប់ទូលបង្គំ ហើយទីបំផុតជ័យជំនះបានមកដល់។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ទូលបង្គំចងចាំពួកគេផងដែរ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលបង្គំប្រាកដថាទ្រង់ធ្វើ។

99 យើងចងចាំពីពរជ័យដែលទ្រង់មានចំពោះយើង។ ហើយយើងចងចាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់នឹងមិនចាកចេញពីយើងឬបោះបង់ចោលយើងឡើយ។ អាយុចាស់នឹងគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើទេ ទ្រង់នៅតែចងចាំយើង នៅពេលដែលពិភពលោកនឹងលែងមានទៀត ហើយពេលវេលានឹងរលាយបាត់ទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច។ វាត្រូវបានសរសេរអ្វីមួយដូចនេះ "ម្តាយអាចភ្លេចកូនដែលបៅដោះរបស់នាងបានទេ? ទូលបង្គំមិនអាចបំភ្លេចទ្រង់បានទេ។ ទ្រង់ត្រូវបានឆ្លាក់នៅលើបាតដៃរបស់ទូលបង្គំ" ដែកគោលដែលឆ្លាក់ឈ្មោះរបស់យើង។ យើងដឹងថាទ្រង់ចងចាំយើង ព្រះអម្ចាស់។

100 ហើយសូមទ្រង់តែងតែនៅក្នុងការចងចាំរបស់យើង ក្នុងនាមជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង អ្នកព្យាបាលរបស់យើង ស្តេចរបស់យើង ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ជីវិតរបស់យើង ពន្លឺព្រះអាទិត្យរបស់យើង គ្រប់ទាំងអស់របស់យើង ដែលជាប្រភពទឹកដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាននៃព្រះគុណនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះយើងដែលជាមនុស្សនៃគ្រួសារអ័ដាម។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដែលយើងថ្វាយខ្លួនយើងចំពោះទ្រង់ ឥឡូវនេះ ចេញពីរោងឧបោសថនៅយប់នេះ ដោយនឹកដល់ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

101 តើអ្នកចងចាំទ្រង់ទេ? តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា នៅក្នុងសារដែលដាសតឿនខ្លីរបស់យើង យើងអាចនិយាយបែបនេះ។ ប៉ុលបាននិយាយថា "អ្វីក៏ដោយដែលយើងធ្វើ

យើងធ្វើដោយព្រះវិញ្ញាណ។" ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ យើងគួរតែចងចាំទ្រង់។ កុំធ្វើការសម្រេចចិត្តអ្វីរហូតដល់យើងចងចាំទ្រង់សិន កុំធ្វើអ្វីទាំងអស់ព្រោះវានឹងរមាស់។ ប្រសិនបើសត្រូវវាយថ្ពាល់ម្ខាង ចូរយើងចងចាំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើមុនពេលយើងវាយតបវិញ។ ចូរយើងចងចាំពីសកម្មភាពរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើមានការសម្រេចចិត្តត្រូវធ្វើ ចូរយើងរង់ចាំ ចាំថាតើការសម្រេចចិត្តបែបណាដែលយើងគិតថាទ្រង់នឹងធ្វើ ដូច្នេះសូមឱ្យនោះជាការសម្រេចចិត្តរបស់យើង។ បើយើងប្រញាប់ សូមចងចាំថាទ្រង់មិនដែលប្រញាប់ទេ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើយើងមានការថប់បារម្ភ ចងចាំថាទ្រង់គង់នៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច ពេលវេលាគ្មានន័យសម្រាប់ទ្រង់ទេ។ វាជាការជម្រុញនិងគោលបំណងនៃចិត្តរបស់យើង។ ចូរយើងចងចាំទ្រង់។

102 ហើយសូមចងចាំទ្រង់ឥឡូវនេះ ពេលយើងច្រៀងចម្រៀងនេះនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃវត្តមានរបស់ទ្រង់ *ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។* បើអ្នករស់នៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ អ្នករស់នៅក្នុងព្រះ ដ្បិតព្រះជាសេចក្ដីស្រឡាញ់។ អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងព្រះរស់នៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់។ ឃើញទេ? ហើយសេចក្ដីស្រឡាញ់គ្មានការស្អប់ទេ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់មិនមែនជាការច្រណែនទេ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់មិនត្រូវបានរំខានទេ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់មិនប្រព្រឹត្តខុសឡើយ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់តែងតែទន់ភ្លន់ ផ្អែមល្ហែម អត់ទោស សប្បុរស។ មិនថាអ្នកដ៏ទៃជួរចត់យ៉ាងណាទេ សេចក្ដីស្រឡាញ់នៅតែមាន។ សេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាចុងក្រោយនៃព្រះគុណ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាទីបំផុតរបស់ព្រះសម្រាប់យើង។ បន្ទាប់ពីអំណោយទាននិងអ្វីៗផ្សេងទៀតបានបាត់ ទំនាយរបស់យើង ភាសារបស់យើង ការបកស្រាយរបស់យើង អ្វីទាំងអស់ដែលយើងធ្លាប់ធ្វើ ឬអ្វីផ្សេងទៀត នៅពេលដែលសេចក្ដីស្រឡាញ់ចូលមក វាជាចុងក្រោយ។ វាលើសទាំងអស់ មូលហេតុផ្សេងទៀតទាំងអស់បរាជ័យ។ វាជា—វាជាសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការកំពូល។ វាជាកំពូល។ វាជាផ្កាយខាងជើងដែលរក្សាកម្រិតនៃលំដាប់។ វាជាត្រីវិស័យដែលដឹកនាំយើង។ សេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាចុងក្រោយ។ ចូរយើងចងចាំវានៅពេលយើងច្រៀង "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។"

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន

ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់...

ឥឡូវនេះសូមចាំថា "ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយបានប្រទានព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។"

ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

103 ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលប្អូនស្រីរបស់យើងច្រៀងបទនេះសម្រាប់យើង... [បងប្រុសប្រាណហាំ*ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់*—អេដ។] សូមឲ្យមានភាពផ្អែមល្ហែមនៃការប្រកបគ្នា ខណៈពេលដែលយើងកំពុងអង្គុយជាមួយគ្នានៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ឥឡូវនេះយកទាំងអស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។ ហើយចាំថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នៅទីនេះ។ បន្ទាប់មកសូមចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ ហើយនិយាយថា "សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុស។" ប្រសិនបើអ្នកមានសត្រូវ ចូរក្រោកឡើងហើយទៅរកគាត់មើល "សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស" ពេលយើងច្រៀងបន្ទរម្តងទៀត ហើយចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ តើអ្នកមិនធ្វើវាឥឡូវនេះទេ យ៉ាងផ្អែមល្ហែមនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ (សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុសវ៉យ។)...
ស្រឡាញ់ទ្រង់
ព្រោះ...ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ

...?...លើកដៃឡើងឥឡូវនេះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ព្រោះ...(ចងចាំព្រះយេស៊ូវ!)
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

104 ឥឡូវនេះចូរយើងឱនក្បាលចុះហើយស្រែកវា។ ចងចាំព្រះយេស៊ូវ!

…ដំបូងស្រឡាញ់ខ្ញុំ។

[បងប្រុសប្រាណហាំ។]

105 ឥឡូវនេះខណៈដែលបងស្រីរបស់យើងច្រៀងបទភ្លេងយ៉ាងផ្អែមល្ហែម ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុសល្អរបស់យើង…បងប្រុសនេវីល អ្នកមានពាក្យដែលអ្នកចង់និយាយអ្វីទៀតទេ? ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុសខូលីននៅទីនោះ ប្អូនប្រុសដ៏ស្មោះត្រង់របស់យើងនៅទីនេះ សហការីម្នាក់ ប្រសិនបើគាត់នឹងបញ្ចប់យើងដោយការអធិស្ឋាន។ ខណៈពេលដែលយើងអោនក្បាល បងប្រុសខូលីន។

62-1209 ចងចាំព្រះអម្ចាស់
ពោងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្ដីជូនដំណឹងស្ដីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពនៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org